

Chris Preuss' tale ved Ungdomspanelet's overrækkelse af anbefalinger

Taler

Chris Preuss
Formand for DUF – Dansk
Ungdoms Fællesråd

Dato

12. maj 2021

Sted

Krogerup Højskole

Omstændigheder

Talen blev holdt i forbindelse med overrækkelsen af 15 anbefalinger til, hvordan man kan rette op på den mistrivsel, som coronakrisen har skabt hos ungdommen.

De 15 anbefalinger er udarbejdet af et ungdomspanel med medlemmer fra bl.a. Dansk Ungdoms Fællesråd samt Krogerup Højskoles forstander Rasmus Meyer.

DUF vil på vegne af hele Ungdomspanelet sige tak.

Tak til regeringen for at invitere ungdommen til at komme med anbefalinger til at styrke unges trivsel.

Det er et stort ansvar at være med til at finde løsningerne på at øge unges trivsel. Og det er et stort ansvar at være med til at sikre, at børn og unge kommer godt ud af krisen.

Derfor er Ungdomspanelet nødvendigt. Og vores anbefalinger vigtige.

Men lad mig gøre det klart. Vi skal ikke gøre unge til ofre. Vi skal ikke tale ungdommen ned.

Ungdommen har løftet et kæmpe ansvar under coronakrisen. Mange har fundet på nye, kreative måder at komme igennem en mere virtuel tid. Mange har klaret sig.

Derfor skal vi også takke ungdommen for vores bidrag til håndteringen af corona. Men for mange unge er coronakrisens nedlukninger og restriktioner kommet med en pris.

Og det er dét, vi skal tale om i dag.

Fordi coronakrisen har gjort et stort indhug i mange unges hverdag.

Vi har været vidne til en generation af unge, der har mistet mærkedage. Fællesskaber. Nye bekendtskaber.

En ungdom hvor *for* mange mistrives.

Og selvom vi som samfund går mod lysere tider, så skal vi huske på, at ungdommen tidligere er blevet glemt, når vi bevæger os forbi kriser. Og denne gang, der skal vi ikke glemme ungdommen .

Gennem de seks møder i ungdomspanelet – selvfølgelig online – har vi nu 15 bud og anbefalinger på, hvordan vi kan få unge med ombord, nu hvor samfundet igen bevæger sig mod mere åbne og bedre tider.

Anbefalingerne skal ikke ses som én samlet løsning, for det er ikke en *one size fits all*.

Ungdommen er en af de få grupper, vi omtaler som en samlet gruppe. Men vi unge ved, at vi ikke kan tale om én ungdom.

For unge er ikke ens, og derfor er der ikke én løsning på, hvordan vi får øget trivslen igen.

*

For os har et centralt tema været, at vi skal give ungdommen en adgangsbillet til arbejdsmarkedet.

For vi taler alt for lidt om den værdi, et arbejde og et arbejdsfællesskab har for unge mennesker.

Et arbejde bidrager til identitet, udvikling og trivsel.

I 2008 ramte en anden slags krise – Finanskrisen. Og 10 år efter den, var det

stadig ungdommen, der stod tilbage og manglede fodfæste på arbejdsmarkedet.

Vi skal lære af historien, så den ikke gentager sig selv. Det må ikke være de unge, der igen står på perronen, når resten af samfundet kører derudad.

Vi skal hjælpe de unge, der droppede ud af uddannelsen. De unge, der ikke kom videre på grund af mangel på praktikpladser. Eller de unge som mistede sit fritids- eller første fuldtidsjob.

Vi forslår derfor konkret en trepartsforhandling. Så vi i fællesskab sætter skub i tiltag, som får de unge tilbage på arbejdsmarkedet.

Sådan en aftale kunne indeholde elementer som civilværnepligt, lærepladsgaranti.

Og en særskilt indsats for de unge, der er har bevæget sig længere væk fra arbejdsmarkedet end tættere på.

Det kræver, at regeringen, arbejdsgivere og arbejdstagere løfter ansvaret for at sikre, at ungdommen bliver inviteret ind på arbejdsmarkedet.

*

Et andet fællesskab, som vi skal dyrke i langt højere grad, er foreningslivet. For foreningslivet kan meget mere, end vi giver det ære for.

Det er her, vi frivilligt mødes om de fælles interesser. Det er her, hvor vi lægger rygsækken fra skolen udenfor døren.

Og det er her, hvor vi alle er frivillige på lige fod uanset, hvad man har med hjemmefra.

Det er i foreningslivet, at vi lærer om de frivillige, men forpligtende fællesskaber. Det er de fællesskab, vi ikke **skal** deltage i, men **vil** deltage i.

Men krisen har sat en brat stopper for mange af de fællesskaber, som ungdommen ellers hviler i.

Og her har vi brug for, at politikerne sender et klart signal om, at de vil foreningslivet.

At de vil understøtte de fællesskaber, som giver børn og unge et frirum.

De fællesskaber, hvor børn og unge arbejder for en mening og fællesskab der er større end dem selv.

Det signal må vi være ærlige og sige, vi ikke altid har følt under coronakrisen.

*

Og så er der en helt særlig gruppe af børn og unge, som vi fortsat skal have et stort fokus på, nemlig de børn og unge som er i udsatte positioner og har det sværest af alle.

Krisen har nemlig ikke kun skabt nye problemer for børn og unge, men også i høj grad forstærket nogle af de problemer, der var inden krisen.

For børn og unge i udsatte positioner er dem, der har allermest brug for at komme ind i de stærke, frivillige fællesskaber. Men det er også dem, der er allersværest at nå.

For når krisen rammer, falder de fra som de første – og det er også dem, vi får sidst med ombord igen.

Jeg tror de færreste er uenige i, at det er vigtigt at få børn og unge i udsatte positioner med – men vi har også talt om, åbent og ærligt, at det er en sammensat målgruppe, der er svær at nå.

Arbejdet i ungepanelet har også vist, at det er et godt eksempel på, at vi ikke kan finde én løsning for hele ungdommen.

Derfor ligger det også i vores anbefalinger, at der afsættes ekstra midler til foreningslivet som skal gå til målrettede indsatser, der får den sårbare målgruppe med i fællesskabet.

Kilde

Tilsendt fra taleren

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Politisk tale

Relateret

Esther Vyffs tale ved Ungdomspanelets overrækkelse af anbefalinger
12. maj 2021

Mette Frederiksens tale ved Ungdomspanelets overrækkelse af anbefalinger
12. maj 2021

Pernille Rosenkrantz-Theils tale ved Ungdomspanelets overrækkelse af anbefalinger
12. maj 2021

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/chris-preuss-tale-ved-ungdomspanelets-overraekkelse-af-anbefalinger>